

[Svend Jørgensen.]

sig om —, at vi kunde faa Sagen gennemført inden Jul, saa vi kunde sprede lidt Glæde ude i de mange, mange Hjem, hvor man med Forventning ser hen til, hvad der i Dag sker her paa Rigsdagen.

I Forbindelse med det, det ærede Medlem udtalte om Konkurrencen om Stemmerne, vil jeg betone, at vi i mit Parti ikke deltager i en saadan Konkurrence, men vi er rede til at indfri de Løfter, vi Tid efter anden har givet Rentemodtagerne ud fra den Betragtning, at vi finder, at Rentemodtagerne har Ret i adskillige af de Anker, de har fremført.

Det ærede Medlem mente ogsaa, det var mærkeligt, at jeg som Kommunalmand gik ind for, at de 22,5 Mill. Kr. delvis skal udredes af Kommunerne. Ja, jeg havde, som det ogsaa fremgaar af Betænkningen, været adskilligt mere tilfreds netop som Kommunalmand, om Staten havde taget hele denne økonomiske Byrde paa sig, men som de økonomiske Forhold er ogsaa for Staten, finder jeg det alligevel rigtigt — og deri har jeg faaet Tilslutning fra det ærede Medlem Hr. Evald Christensen paa Retsforbundets Vegne —, at Kommunerne bærer deres Part, og det vil de ogsaa kunne gøre, uden at man, som sidste Gang man gennemførte en Aldersrentelov, slaar Budgetterne helt i Stykker. Det skal dog tilføjes i denne Forbindelse, at det i Forvejen er svært nok at være Kommunalmand.

Det ærede Medlem forstaar heller ikke, at jeg med den Stilling, jeg i øvrigt har til Raadighedsbeløbet, kunde gaa ind for den Bemærkning, der nu tilføjes om Anvendelsen af Restbeløbet af Raadighedsbeløbet. Jeg maa her rette en Fejltagelse af det ærede Medlem. Der staar ikke i Betænkningen, at Restbeløbet skal under alle Omstændigheder opbruges — det var det Udtryk, det ærede Medlem brugte —, men der staar *kan*. Det gør en væsentlig Forskel. Naar jeg er gaaet med til denne Tilføjelse, er det, fordi jeg ved, at man i København og adskillige andre større Byer, hvor det maaske er vanskeligt at anvende Raadighedsbeløbet i den rette Aand, bruger det, for at sige det populært, paa Samlebaand, idet man deler det ud til samtlige Rentemodtagere. Det er ikke helt i Overensstemmelse med Loven, selv om man maaske kan sige, at det er overladt til Kommunernes Skøn at uddele dette Beløb, og nu skønner man altsaa, at man bedst gør det paa den Maade. Jeg vil være med til at legalisere denne Fremgangsmaade, som vel nok er den eneste praktiske i de større Kommuner, men jeg betoner endnu en

Gang, at der ikke staar, at Restbeløbet skal uddeles, men at det *kan* uddeles.

Hvad angaar de af det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen stillede Ændringsforslag, skal jeg paa mit Partis Vegne oplyse, at vi kan ikke medvirke til deres Gennemførelse, men agter at stemme imod dem.

I øvrigt skal jeg blot endnu en Gang udtrykke min Tilfredshed med de af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag. Jeg gør det paa mit Partis Vegne, og jeg tror ogsaa, jeg kan gøre det paa Flertallet af Danmarks Kommunalfolks Vegne. At man ogsaa kan forvente, at vore Aldersrentemodtagere vil være tilfredse med disse Forslag, maa man vel kunne betragte som en Selvfølge. Jeg skal med disse Ord indstille de af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Evald Christensen: Jeg maa udtale min Gruppes Tilfredshed med den Form, vi nu er naaet frem til at give Tillægget til Alders- og Invalidrentemodtagere, og jeg takker for, at der er taget Hensyn til den Tanke, jeg fremsatte under første Behandling af Lovforslaget i dette høje Ting. Jeg tillader mig at citere, hvad jeg dér sagde:

„Endelig vil jeg sige, at det er et Spørgsmaal, om man ikke paa nuværende Tidspunkt skulde udbetale til Rentemodtagerne af begge de omtalte Kategorier et Eengangstillæg. . . . Var det ikke værd at tænke over, om man ikke efter Ministeriets Udregning nu kunde udbetale et Eengangstillæg, som skulde gælde til 1. April 1948. Man kunde ikke regne dette Tillæg helt præcist ud, men dog saa nær som muligt, og derefter kunde Forslaget træde i Kraft fra og med denne Dag. Det vil gøre det hele betydelig lettere at arbejde med. Jeg vil henstille, at man tager dette under Overvejelse i Udvalget.“

Det var, hvad jeg sagde under første Behandling, og denne Tankegang er nu kommet til Udtryk. Nu bliver det kaldt et Ekstratillæg, men det betyder jo det samme. Det skal saa gælde til 1. April 1948, og derefter skulde Loven træde i Kraft, som den nu kommer til at foreligge. Saaledes er det blevet, og det takker jeg for. Derved simplificeres hele Arbejdet i høj Grad. Det vilde vel have været umuligt at faa Arbejdet gjort inden for en rimelig Tid efter den første Tankegang, at hele Lovforslaget skulde gælde fra 1. December; nu er dette klarer paa udmærket Maade ved, at Ekstratillægget, en Maanedes Rente beregnet efter Grundbeløbet, bliver udbetalt saa snart som gørligt, og at Loven saa træder fuldt i Kraft den 1.